

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370950768/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

sad, kedede ham usigeligt. Og han talte gjerne med Johan om franske Forhold, om de skiftende Ministerier derovre og Striden mellem Klerikale og Antiklerikale.

— — Mens Johan gav sin Uvilje Luft, tænkte han paa, hvor meget mere saadan en Jomfrutale maatte betyde i et stort Land. Der var alle Mennesker, Damer ligesom Mænd, interesserede i Kammerets Forhandlinger. Der var en Deputeret en mægtig Mand, hos hvem Damer søgte Audiens og som dekorerede deres Mænd for selv — —

Men Johan holdt op. Der var forfærdeligt kvalmt inde i den lille Stue. Og Tage foreslog, de skulde gaa en Tur sammen.

Klokken var syv, og Kjøbenhavn strømmede bort fra Byens gamle Del. Oktoberaftenen var klar og smuk med Sommer i Luften. Et langt, lystigt Tog gik fra Østergade ud imod Vesterbro.

Droskerne fik hurtigt besat. Snart med en hel Familie, seks i Vognen og to Børn paa Bukken, snart med fire Herrer, der laa lænede tilbage, roligt rygende og seende overlegent ned paa Fodgængerne, medens de vekslede nogle korte Sætninger og smilede til. Undertiden sad

der ogsaa et enkelt Par, hun lidt stiv og med opslaaet Parasol, han drejende Stokken mellem Fingrene. Det var let at se, naar det var Fremmede: da var Damen i lys Silkedragt.

Og paa begge Sider af Kørevejen valfartede Kjøbenhavnerne troligt deres Aftenpilgrimsgang. Ægtefolk og Kærester, Brødre der gik Aftentur, halvgamle Fyre, der havde Kort til National. Og Sværmen summede sagte, og der var en Krydsild af Blikke mellem de unge Mænd og de smukke Piger. Den skarpe Luft steg til Hovedet.

— — De to Venner gik støt igennem Mængden, lidt hurtigere end Tage egentlig skøttede om. Medens Johan talte baade varmt og overbevist om hvor meget der burde reformeres hertillands baade i Skolevæsen og Toldvæsen, baade i Hæren og i Kirken, hang Tages Øjne ved hver eneste ungdommelig Kvinde-skikkelse, der passerede forbi. Han havde en særdeles Fornøjelse af at betragte dem, deres Figur, deres Dragt, altsammen. Han syntes alle de smukke Piger var ude at spasere, og det skælvede i ham for hvert et kønt Ansigt han